

OVERDENKING

“Wat doen jullie veel!”

Een uitspraak die mij zomaar ter ore kwam. Iemand die wat minder bij de kerk betrokken is had het gezegd tegen iemand die veel meer betrokken is. “Wat doen jullie veel, bij de Schoof!”

Leuk als dat wordt gezegd. Leuk als dat opvalt. Kennelijk wordt erover gepraat, in het dorp. Wat die kerk allemaal organiseert. Bijzonder!

Het is inderdaad ook heel wat. De ‘gewone’ activiteiten van het winterwerk, die grotendeels weer van start zijn gegaan. De extra activiteiten in het kader van project MEER, overigens wel georganiseerd samen met De Kruiskerk. En natuurlijk: de unieke acties voor de jeugd, in het kader van Serious Request. Het is volgens mij meer dan ooit!

Ik moest denken aan de woorden van de Here Jezus, die een eerder seizoen centraal stonden. Woorden voor christenen. Woorden voor de kerk. “*Jullie zijn het licht in de wereld*”, Matteüs 5:14. Licht valt op. Dat geldt op dit moment voor onze gemeente. We worden gezien!

Spannend is natuurlijk de vraag wat daar dan uiteindelijk mee gebeurt. *Wat zien mensen in het dorp nou precies, in het licht van de Schoof? En: wat doen ze ermee?*

Jezus zegt nog meer over de kerk als licht: “*Zo moet jullie licht schijnen voor de mensen, opdat ze jullie goede daden zien en eer bewijzen aan jullie Vader in de hemel*”, Matteüs 5:16. De bedoeling is dus dat de mensen via het licht van de kerk uiteindelijk terecht komen bij de Here God. Hem “eer gaan bewijzen”. En dat is ook mijn verlangen, voor Daarlerveen. Dat mensen in al onze activiteiten iets mogen ontdekken van God. Iets mogen proeven van zijn aanwezigheid. En zo: Hem gaan zoeken. Hem gaan vinden. Uiteindelijk: Hem gaan eren.

Ik moest ook denken aan woorden van Paulus, in één van zijn brieven. Paulus vult het weer iets anders in. Misschien mag je zeggen: iets concreter. Paulus schrijft: “*U bent zelf een brief van Christus*”, 2 Korintiërs 3:3a. Dus: voor Paulus zijn christenen als brieven die iets vertellen over de Here Jezus. En ook dat is mijn verlangen, voor de

activiteiten die we als kerk allemaal organiseren. Dat mensen in het dorp het zullen zien als een brief over de Here Jezus. Dat mensen in onze activiteiten iets zullen ontdekken van die Here Jezus. En zo geprikkeld worden om Hem te gaan zoeken. Hem zullen vinden. Hem zullen gaan eren.

Ik zeg er wel iets bij. Dat er op dit moment bij ons zoveel gebeurt, is mooi. Maar: er zit misschien ook een gevaar in. En dat is dat mensen zich ‘verplicht’ voelen om mee te doen. Dus: niet uit overtuiging, niet omdat ze dat graag willen - maar omdat ze nou eenmaal niet achter kunnen blijven. Je hoort nou eenmaal bij de Schoof. Of: je hoort nou eenmaal bij een bepaalde groep binnen de Schoof - en de andere mensen in die groep zijn er ook zo druk mee, dus...

Juist daarom wil ik één ding heel duidelijk zeggen. Als u mee kunt en wilt doen: geweldig. Maar als het voor u op dit moment gewoon niet kan: even goede vrienden. Voel u vooral niet verplicht. Er zijn al teveel mensen van de kerk afgekomen omdat ze er in het verleden - met tegenzin - te druk mee waren. En daar heeft uiteindelijk niemand iets aan...

Waar het op aan komt. Ik hoop dat u *zelf* een lichtje bent. In hoe u leeft. In wat u zegt. In wat u doet. Een lichtje dat verwijst naar God. Dat mensen in uw omgeving in uw leven iets van God kunnen zien. Of u nou meewerkt aan allerlei kerkelijke activiteiten of niet.

Ik hoop dat u zelf een brief bent. Een brief van Christus. Bij alles wat u doet. Overal waar u komt. Dat mensen in uw omgeving in u iets van de Here Jezus kunnen zien. Nogmaals: of u nou meewerkt aan allerlei kerkelijke activiteiten of niet.

“Wat doen jullie veel.” Geweldig dat dat wordt gezegd. Laten we hopen en bidden dat alles wat wij dit seizoen doen, mensen ook echt op het spoor zet van MEER.

Misschien doet u zelf niet - meer - zoveel. Kunt u niet - meer - zoveel. Maar als u maar gewoon in alle eenvoud probeert uit de liefde van de Here Jezus te leven en u daar niet voor schaamt. Dan zou er van u wel eens net zoveel uit kunnen gaan!

Ds. K.A. Hazeleger